

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 55

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 28 februari 1938. 104

Älskade Kära! Tack för besöket i dag,
så kärt och så upplysande!

Det låt, som om du vore på god väg att
bli frisk igen. Doktorer skulle förstås säga:
"det är vår medicin, som har lagt grunden till
förbättringen". Ja, måtte den fortfara, och
måtte du få det lugnet på ett ställe, utan
strider inomhus och ^{utan} krangel med folket!

Est sådant missöde med min telefon igen!
När jag kom i telefon, då du ringde på
middagen, var det bara ett sådant surrande,
som hörs ibland och som man inte kan hejda.

Jag såg, att klockan var 1/2 3, tro jag, och som du
vil brukar ligga och vila då, trodde jag, att
det inte var Dalen. Ejest skulle jag nog
ha ringt upp sedan. Den andra ringningen
hörs des inte, fast jag var hemma hela tiden.

Tänk, vad jag skulle ha blivit lycklig, om
jag fått höra dig!

Jag är bra spänd på att få höra hur
det går med "Rejsen" i Danmark. Jag är alldeles
säker på att det var deca Blotups, som Knudsen
hade glatt sig åt då för några år sen.

Tänk, att det inte skulle bli Ekman! Han
blir ju en alldeles överväldigad av hans förmåga,
då man ser mängfalden av hans skapelser.

Bläddra i häftet, som jag sänder dig, så ser
du, att han var stor, om du inte vetat det fört-
förlåt! Jag menar hans förmåga av inlevelse

Jag undrar hur de där ynglingarna skola
reda sig med sina gradualavhandlingar. Jag
kunde inte riktigt uppfatta i telefon vad Olle
Hberg hade svarat. Men det var ju, att du
inte borde ge dem riktig fullmakt? Och vems
skall sedan vid disputationen mäna svara
dem?

Du skickar mig väl så mycket arbete
som möjligt, innan du reser? Har du fått
det lilla minnesblad med ditt Matilda-
tal, som Lud och Trichet sätjer för 50 öre? Det blir
en god inkomst för dem minnen.

Så må fro jag har haft bekymmer,
som ha tagit mina natters ro. Det är en
lektor, som ger ut minneslektioner dels
över seminarier, dels över flickskolor. Han
har fått ta in mina seminarierminnen, som
du kanske minns att jag skrev i hopp till jubileet,
och nu vill han ha en artikel om skolorna.
Det är Jönköpings, där jag själv gick två år,
och Lidköping och Göteborg, där jag var lärare.

(i artikeln)

Om jag nu skall förklara varför jag alltid har varit så nygg, så måste jag ju komma in på de sorgliga förhållanden, som jag vänt upps i, och det är väl inte juste, eller har?

Jag blev ju konfirmerad vid 14 år och måste (fast det inte blev av) då söka plats som lärarinn², (slutade semis² sist vid nyss fyllda 18 årt. etc.

Jag menar, att jag kan inte skitdra läroverken, utan att vidröra de luckor, som funnos i mina kunskaper både som skolflicka och som lärarinn². Det dessa här = rörde av nödvändighet att kunna bli färdig snart, snart. Jag hade ju inte ens läroböcker, lexikon o. d. Och den, som hade kunnat hjälpa, förstod ingenting, och jag själv var för blyg att titta eller låna.

Nu trötter jag dig, som så fortjusande har löst dylika problem, med att berätt² mina funderingar. Det värsta är, att det fattas mig krafter att sätta ihop något nyttbart, och också lid. Det är också ömtåligt att kanske stöla någon för huvudet. De flesta lärare är ju borta, liksom cheferna, men dessa ha efterkommande, som kunna liksom eleven eller andra samtida känna sig trassade.

Utgivaren erbjuder sig komma upp
 och låta mig berätta, medan han
 stenograferar, så skall jag komma
 i gång och fånge sedan omredigera
 vad han sålunda hade antecknat.

Kad säger du om detta?

Det vore, som sagt, ett sätt att böja
 men jag är ändå rädd att ta mig
 vatten över huvudet, så mycket annat,
 som jag måste tänka på. Dock tror jag
 nog, att jag skulle ha ett och annat av
 värde att komma med.

Nu slutar jag, innan du blir
 alldeles övertrott. Jag har nog själv-
 kritik, men det är om, som förlämnar
 mig.

Jag har varit så härligt ensam denna
 stunden. Det är nu dessa två dagar, som
 vi i alla tider ha firat: i dag Maria, i morgon
 1 Mars, Olajas födelsdag, då hon skulle fyllt
 74 år. Den lilla livräntan skulle då utdelas
 i morgon för första gången. Jag har blett
 förhoppning komma i hög graven. Kan
 det inte gör att komma fram dit för mig?

Hälsa Tove och Helena! Så väl, att
 Helena följer dig, hon är snäll och trygg.
 Vingt
 Din M-g.